

Garázsfutás, avagy nőnap, ahogy MI szeretjük!

Sziklavári Sanyi cimborám garázsa adott otthont a Szigethalmi TE március 8-i futásának, amit- na vajon miért?- garázsfutásnak tituláltunk. (Ugyi mily szikrázó az emberi elme!) Sanyi már pár éve – lévén igazi dzsenti- összekötötte ezt egy nőnap kedveskedéssel.

Mikor fél tíz felé megérkeztem már igen csak szűkös volt a hely a garázsban- pedig nem kis darab. Végül is a segítőkkel együtt 78 elszánt sportoló dacolt a meteorológusok „csöppet” pesszimista jóslatával. Végül is az égiek fittyet hányva a negatív előrejelzésekre esőmentes, tiszta idővel kedveskedtek. Ja és hogy az izzadság is hamar száradjon kellemes szellő is fújdogált. (Ezt én mondom, aki a célban segédkeztem- a futók inkább a szélvihar kifejezést használták!)

Ez volt az első év, hogy nem futottam- bevallom, nem is szívesen jöttem.(Rossz, ha a tiltott gyümölcsöt még látod is, és állandóan incselkedik veled! Gyere, fuss...)

Mikor azonban vártam a futókat és egyesével feltűnedeztek egyre jobb lett a kedvem! Jöttek hosszán, egyesével, párosával, beszélgetve, izzadtan és boldogan. Ahogy néztem őket, úgy éreztem én is kezdek felengedni. Különösen a „kis törpék” töltöttek el örömmel! A jövő lehetőségei.

A beérkezett csapzott matadorok Sanyi garázsának melegébe menekültek, ahol forró teafolyam és „kajahegyek” várták őket - köszi Marika! Beérkezett végül a zárófutók tandeme, Gabi és Móni is, így én is a garázs felé vettem az irányt. A csivitelő futók még vagy egy órát együtt maradtak. Ha 2 sportoló összefut, akkor percekig tudnak beszélgetni imádott hobbijukról. Ha több tucat..... gondoljunk csak bele! Mikor hazafelé tartottam, arra gondoltam - ugyan én nem mozogtam, mégis olyan kellemesen éreztem magam mintha....

Nád Béla

